

Kuh ÇABDAR. im ÇKDr.

सुविपुल adj. (f. स्त्री) sehr gross, — bedeutend u. s. w.: श्रोत्रम् R. 1,7,5. शब्द HARIV. 13221. सिद्धि VARĀH. BRH. S. 48,79.

सुविप्र adj. wohl unterrichtet (als Theolog) RV. 1,162,5.

सुविभक्त adj. 1) gut vertheilt so v. a. durchaus regelmässig, — proportionirt: सुविभक्तानवद्याङ्गी MBH. 1,6524. VJUTP. 11. दारारिण MBH. 15,186. R. 1,5,8. 10. — 2) schön verziert, — geschmückt: वनूथ HARIV. 9268. R. 3,61,7.

सुविभात adj. schön an's Tageslicht gekommen, — klar geworden NRS. TĀP. UP. in Ind. St. 9,132. 147. 149. 160. 164. fg.

सुविभीषण adj. in grosse Furcht versetzend R. 3,55,25.

सुविभु m. N. pr. eines Sohnes des Vibhu HARIV. 1393. VP. 409.

सुविलय adj. P. 6,1,50. VĀRTT., Schol.

सुविविक्त adj. 1) ganz abgesondert, — einsam: धरण्या MBH. 12,7002. — 2) gut entschieden, — beantwortet: प्रश्न BHĀG. P. 11,29,25.

सुविवर्त्तु oder ०वर्त्त adj. leicht sich öffnend: व्रज RV. 1,10,7.

सुविशाल 1) adj. sehr umfanglich u. s. w. — 2) m. N. pr. eines Asura KATHĀS. 47,13. — 3) f. स्त्री N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBH. 9,2646.

सुविशुद्ध 1) adj. ganz rein, — lauter: मनस् MBH. 10,255. Spr. (II) 4033. — 2) m. N. pr. einer Welt Lot. de la b. l. 124.

सुविश्रुत adj. voller Vertrauen, ganz unbesorgt PĀNĀT. 34,25.

सुविषस adj. ganz bestürzt, — verzagt: ०चेतस् R. 3,50,28.

सुविष्टम्भिन् adj. wohl stützend: Çiva Çiv.

सुविष्णु m. N. pr. eines Mannes TĀRAN. 5. 72.

1. सुविस्तर m. grosse Ausführlichkeit, abl. ganz ausführlich PĀNĀT. KAR. 4,2,6.

2. सुविस्तर adj. (f. स्त्री) 1) sehr umfanglich, — ausgedehnt, — gross: खड्ग MBH. 12,6187. पदपङ्क्ति KATHĀS. 18,354. — 2) sehr ausführlich: सुष्टिहृक्ता सुविस्तरा (besser wäre ०रम्) Verz. d. Oxf. H. 83, a, 10. ०म् adv. PĀNĀT. 2,7,50. HIT. 73,15. — 3) überaus intensiv, — mächtig, — stark, — innig: समायोग MBH. 12,4974. विभूति Spr. (II) 4093. ०म् adv. auf das heftigste: विल्लाप MBH. 3,17291. HARIV. 4839. R. 3,66,7.

सुविस्तोर्णम् adv. sehr ausführlich Verz. d. Oxf. H. 25, b, 19.

सुविस्पष्ट adj. ganz offenbar, deutlich zu erkennen NRS. TĀP. UP. in Ind. St. 9,163.

सुविस्मित adj. überaus erstaunt BRAHMA-P. in LA. (III) 49,17. ०मनस् PĀNĀT. 41,21. fg.

सुविकृत adj. 1) gut vollbracht, — ausgeführt MED. t. 172. सर्वकामैः सुविकृतैः MBH. 3,3024. — 2) wohl ausgestattet mit (instr.): सर्वकामैः MBH. 3,2711. 12,1092. अन्नपानैः R. 1,13,16. ohne Ergänzung 69,2. R. GORR. 1,7,4.

सुविकूल adj. (f. स्त्री) sehr erschöpft, — mitgenommen, — verwirrt MBH. 9,616. KATHĀS. 4,38.

सुवीर 1) adj. (f. स्त्री) P. 6,2,120 (adj. comp.). a) männlich, heldenhaft, kriegerisch; m. Held: विप्र RV. 7,56,5. Agni 1,31,10. 2,29,9. AV. 11, 1,2. Indra RV. 6,17,13. नृभिः सुवीर उच्यसे Männer nennen dich den Helden 45,6. die AÇVIN 8,26,7. Soma 9,23,7. प्र ते अग्निं ऽग्निव्यो वरं

निः सुवीरासः शोभुचत्त 7,1,4. 24. 1,125,1. 2,27,13. Wagen 6,47,26. ब्रह्मन् 3,8,2. इष्ठा 1,40,4. उति 8,19,30. Himmel 4,17,4. सहस् 5,44,6. अमृतव 10,52,5. युष्मदेति सदैवः सुवीरः 5,38,4. वर्षा 2,3,5. 5,33,15. 6. 50,9. 8,19,7. 48,14. AV. 8,5,2. 12,2,49. 13,1,12. VS. 7,13. Skanda MBH. 3,14637. Çiva Çiv. वानराः R. 4,37,23. — b) männerreich, heldenreich; aus Männern bestehend, tüchtige Männer habend: रपि RV. 4,33,2. 10. 7,1,5. 37,6. इषः 3,53,1. 7,24,6. राघव 5,37,7. स्वययस्त्वयो वयम्। सुवीरस्त्वमस्मयुः 7,15,8. सुवीर एधते 8,73,9. बर्हिस् Helden beherbergend 2,3,4. दारः VS. 20,40. यज्ञ 19,32. सुवीरो वीरैः 3,37. सर्ववीराः सुवीरा अरिष्टवीराः AV. 3,12,1. 10,5. राष्ट्र 19,5 (proparox.) प्रजा TS. 5,7,2,1. गृहाः ÇĀKṢH. GRH. 3,5. — 2) m. a) Judendorn (वदर) RĀGĀN. 11,140. = एकवीर 8,17. — b) N. pr. α) pl. eines Volkes im westlichen Indien MBH. 3,15724. HARIV. 1681. VARĀH. BRH. S. 3,79. sg. Bez. des Landes R. 4,43,8. — β) verschiedener Fürsten MBH. 1, 2696. ein Sohn Djuṭimant's 13,93. Kshemja's HARIV. 1084. VP. 433. BHĀG. P. 9,21,29. Çibi's HARIV. 1680 (von ihm stammen die Suvira 1681). VP. 444. BHĀG. P. 9,23,3. DevaÇravas' 24,40. — MĀRK. P. 132. 45. — 3) n. schwarzes Schwefelantimon RATNAM. 279. — Vgl. सौवीर.

सुवीरक 1) m. eine best. Pflanze, = एकवीर RĀGĀN. 8,17. — 2) n. schwarzes Schwefelantimon ÇABDĀK. im ÇKDr. MBH. 8,1853 (= काञ्चिक NILAK.; vgl. सुवीराक्ष).

सुवीरज्ञ n. schwarzes Schwefelantimon RĀGĀN. 13,89.

सुवीरता f. das Gedethen tüchtiger Männer AV. 6,29,3. TS. 3,2,5,2.

सुवीराक्ष n. saurer Reisschleim H. 416.

1. सुवीर्य n. 1) Mannhaftigkeit, Manneskraft, Heldenhaftigkeit, pl. Heldenthaten: (स त्वं नः) यत्ति देवान्सुवीर्यं RV. 1,36,6. अन् यद्वा सुवीर्यं चर्षण्यो मदन्ति 184,5. अर्चता वा सुवीर्यं ब्रह्मणा वा चितयमा जनां अर्चति 2,2,10. 4,8,6. 5,6,10. 6,10,5. 8,53,9. 9,8,2. 3,10,3. क्षुम्त 10,5. अन्न 6,8,6. प्रजावत् 8,23,27. R. 7,36,43. — 2) Reichthum an tüchtigen Männern, Vereinigung Tapferer, Heldenschaar RV. 2,1,5. स्त्री देवेषु यतत आ सुवीर्यं 3,16,4. 8,4,6. 3,26,3. सुवीर्यस्य पतयः 4,51,10. 8,12,33. अश्वावद्भोग्यवत् 9,69,8. TBA. 3,1,4,8. — In mehreren Stellen, wo das Wort neben रपि, रै, रत्न adjectivisch (vgl. P. 6,2,120) gebraucht scheint, z. B. 1,129,7. 3,26,3. 7,4,6. 16,12 ist man doch nirgends wirklich zu dieser Fassung genöthigt. AV. 7,97,6 steht es falsch für सुवीरः; vgl. TS. 6,6,2,2.

2. सुवीर्य 1) adj. sehr wirksam: औषध Spr. (II) 6449. — 2) f. स्त्री Bez. verschiedener Pflanzen: = वनकार्पासी ÇABDAR. im ÇKDr. = महाशतावरी (vgl. महावीर्य, शत०, सहस्र०) RĀGĀN. 4,123. = नाडीकिङ्कु 6. 77. — 3) n. die Beere vom Judendorn ÇĀTĀDH. im ÇKDr.

1. सुवृक्ति (6. सु + शक्ति von अर्च; vgl. सुवित) f. treffliches Lob, schöner Preis, Hymnus NRS. 2,24. RV. 1,62,1. 3,3,9. 62,12. ये दधति सुवृक्तिं स्तोमं रुद्राय 5,41,2. 7,8,3. 24,2. 31,11. 70,7. इन्द्रं सुवृक्तिमेरयामहे 94,4. स्तोमाः सुवृक्तयो गिरः 8,8,22. 10,30,1. ०भिर्वृक्तामहे 41,4. 64,4. अग्निं महामविवाम सुवृक्तिम् 80,7. instr. ०क्ति nur am Ende einer Zeile RV. 1,61,2. 4. 16. 184,5. 186,9. 5,41,10.

2. सुवृक्ति (wie oben) adj. 1) trefflich lobsingend: पुरो वो मन्द्रं दिव्यं सुवृक्तिमग्निं दधिधम् RV. 6,10,1. 2,4,1. — 2) etwa Lob habend so v. a.